EX RESPONSIS
In Feudorum materia.

A D. CAESARE TIBALDESCO
Reſponſum I. in quo ſedere diſtinctionis
tota ferè feudorum materia
perſtringitur.

Piſauri apud Hieronymum Concordiam
Superiorum permiſſu. M. DC. XV.

Digitized by Google

Digitized by Google

Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D.

BENEDICTO A LAE

Vrbinati Archiepiſcopo.

Caeſar Tibaldeſcus. S. P. D.

MIHI cogitanti (Illuſtriſsime, ac Reuerẽdiſsime Archiepiſcope) cui nam hoc de feudis opuſculũ nuper a me ſubceſsiuis horis compilatum rectius, decẽtiuſq; conſecrare poſſem, tu ſolus inter ceteros in mentem veniſti, & merito, tum quòd in te omnia ſapientiae præcepta ad mores ſpectantia continentur, tum etiam quòd nemo eſt in toto terrarum orbe, qui tibi magis debeat, quam ego, & præſertim ex

Digitized by Google

eo tempore, quo (quæ tua eſt humanitas; ac vitae integritas) in controuerſia diu, multumq́; ventilata, ac diſputata ſub alijs iudicibus ſecundum me ſententiam tuliſti. Quarè cum flagranter cupiam aliquam grati animi ſignificationem teſtatam relinquere, hoſce laborum meorum fructus tibi humiliter, ac reuerenter offero, & dedico, vt virtutum tuarum radiis illuſtrati in omnium oculos, atq; magnus clariores appareant. Hoc igitur opuſculum qualecunq; eſt alacri, quo ſoles, vultu velim accipias, & meum animum non ex hoc tenui munuſculo, ſed ex animo rem ipſam ſpectes. Vale, & ad publicum omnium commodum ſupra Neſtorem ſeneſce.

Piſauri Sexto Idus Martii 1615.

Io. Petri Rodulphi Fanenſis Tetraſtichon ad Lectorem.

QVOD ſcripſit Caeſar de feudis perlege Lector,
Cetera dum doctis nobiliora parat.
Si quis & audebit morſu lacerare libellũ,
Dic vel ne carpas docta, vel ede tua.

Aliud ad eundem eiuſdem.

Quod iam de feudis ſcriptum liquere periti
Diffuſe, paucis iſte libellus habet.
Illum fac voluas, capies nam commoda Lector,
Si ſecus eſſe putas, experiare precor.

Ad ſtudioſam Legum iuuentutem exaſtichon eiuſdem.

Quicquid de feudis legum, iuriſq; periti
Scripſerunt, Caeſar ſub breuitate legit,
Vtq. tibi proſit, gemmam tellure ſepultam.
Effodit, & donat munera grata typis.
Extrahe iam nummos, paruum mercare volumen,
Quod paruo precio Bibliopola dabit.

Ad eandem diſtichon eiuſdem.

Hunc ſtudioſa cohors legum ne ſperne libellum,
Sed lege: nam magna non ſine fruge leges.

S T A C C I O L E
Iuriſdictionis facti & iuris &c.

Factum &c.

PER Illuſtres, & excellentiſſimi Domini Auditores, Comes Ioannes de Mauritijs a Tolentino ſuiq. anteceſſores, & fratres exercuerũt in teritorio ſtacciolę dioceſis ſenogalhēſis, iuriſdictionem cum mero, & miſto imperio, gladijq. poteſtate, ab omni, & quocunq. onere, liberam, francam, & exentem, & hoc ab immemorabili tempore fecerunt, & cuius memoria non extat in contrarium.

De anno vero 1515. dię 2. Auguſti Sereniſsim' Dominus Frãciſcus Maria (recolendæ memorię) Dux Vrbini &c. fecit eiſdē de Maurutijs priuilegium infraſcriptũ tenoris videlicet.

Franciſcus Maria Feltrius de Ruuere Vrbini, Sorę Arciſq. Dux Montisfeltri, Durantis, & Senogaliæ Comes, Piſaurij Domi-

nus,ac Almę Vrbis Prefectus &c. Comitibꝰ Nicolao, & Ioanni fratribus, & Filijs q. Magnifici Comitis Antonij de Maurutijs de Tolentino ſalutem, & ſincerę dilectionis affectum, indubitatæ fidei ueſtræ erga nos expoſcit, ut uos benigno, ac gratioſo fauore proſequamur, & quia fides ueſtra in dies magis erga nos eluceſcit, & merita ueſtra quotidie in nos corruſcant, pari modo uos ampliori beneficio, ac liberalitate noſtra dignos eſſe exiſtimamus Igitur pręſenti noſtro priuilegio vobis Comitibus Nicolao, Ioanni Fratribus, veſtriſq; deſcēdentibus, & hęredibus motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia donamus concedimus, & elargimur omnia, & ſingula iura quęcunq; quæ habemus, uel habere poſſumus tam uigore conceſsionis nobis factę per fel. recor. Sanctiſsimi D. Iulij PP. Secundi, quam alio quocunq modo, iure, uia, uel cauſa in fortilitio Stacciolæ, ſuæq; Curtæ, & hominibus iuribus iuriſdictionibus, & pertinentis, cum mero ac mixto imperio, ac gladij poteſtate, reſeruato nobis dumtaxat iure ſuperiorietatis. voſq. facimus plenos, & veros Dominos de dicto fortilitio cum ſua Curte, ac iuribus, & pertinentijs eius, reuocantes caſſantes, & annullantes ex nunc prout ex tunc, & omni alio meliori modo

quo poſſumus omnem, & quamcunq. aliā conceſsionem, quam feciſſemus de prædictis, uel aliquo prędictorum cuicunq. perſonæ, uel Vniuerſitatibus tenorē cuius, ſeu quarum uolumus hic haberi pro expreſsis ac ſide eis foret hic tenor inſertus de verbo ad uerbum, quàm omnino ex certa ſcientia, & motu proprio irritam eſſe, volumus, & inanem, non obſtante aliquo in contrarium faciente concedendo vobis, plenam, & omnimodam facultatem tenendi, & poſſidendi dictum fortilitium cum ſuis iuribus, & pertinentijs, & de eis prolibito voluntatis ueſtræ arbitrio diſponendi; ſicut antea feciſtis uos, & genitores ueſtri, quos ſcimus fuiſſe ueros, & legitimos Dominos d. fortilitij, & eius iurium, & pertinētiarū Promittentes uobis, & utriq; ueſtrū. & deſcendētibus, & hæredibus ueſtris per Nos, & deſcendentes ac ſucceſſores noſtros pro meritis ueſtris hanc donationem, & conceſſionem numquam reuocare, nec in aliquo contrauenire, ſed eam ſemper habere firmā, ratā, & gratam uoſq; & deſcēdentes, & hęredes ueſtros manutenere defendere, & conſeruare in prædictis omnibus iuribus, ut merita ueſtra exigunt, & noſtrę liberalitatis decet gratitudinem, & munificentiam. Concedentes etiam uobis Co-

mitibus

Digitized by Google

mitibus Nicolao, & Ioanni, & deſcēdētib'
& heredibus veſtris per nos, & deſcenden-
tes, & ſucceſſores noſtros plenam, & libe-
ram inperpetuum extrahendi granum, vi-
num, oleum reliquos fructus de poſseſſio-
nibus d. Stacciolę per ſtatum noſtrum ad
Ciuitates, Oppida, & Caſtra quaſcunq, &
quocunq. vbilibet exiſtentem defferendi
ſine vlla ſolutione pedagij, vel gabellæ, ex-
cepto dumtaxat ſi ex ſtato noſtro per mare
extraherentur, quo caſu tracta ſolui pro eis
debeat, ut per alios ferenſes ſoluitur, & pro
forentium fructibus ſolui debet, volentes
vos deſcendentes, & heredes ueſtros pro
rebus prędictis omnino immunes, & exen-
tes ab omnibus gabellis, & tractis, tam im-
poſitis, quam imponendis, & nec non ab
omnibus & quibuſcunq alijs oneribus, tā
realibus, quam perſonalibus, ſeu mixtis, &
tam ordinarijs, quam extra ordinarijs, Mā-
damus omnibus, & ſingulis officialibus ſub
pęna indignationis noſtræ, ne uos, uel ue-
ſtros deſcendentes, & heredes veſtros quo
quomodo, uel quęſito colore de extractio-
ne grani, ſeu & aliorum fructuum ueſtra-
rum poſſeſſionū moleſtare perſumant; ſed
libere ea extrahere permittant ſine aliqua
ſolutione tractę uel Gabellæ. In quorum
fidem pręſens priuilegium fieri iuſſimus &
noſtri

noſtri Sigilli robor Communiri. Datũ Vr. bini in Noſtro Ducali Palatio ſub annis D. N. &c. & prout latius in proceſſu, &c.

Quo priuilegio ſtante de Anno 1578. die prima Februarij Sereniſſimus Franciſcus Maria preſens Dux, & Nepos ſupra dicti Sereniſsimi Frãciſci Mariæ Ducis, afferens partem d'territorij Staccioleę. quam poſsidebat Comes Antonius Maurutius iunior pro diuiſa cum Comite Ioanne iuniore patre mearum principalium fuiſſe de voluta ipſi Sereniſsimo Domino Duci, quia idem Comes Antonius non paruit iuſtis præceptis Domini ſui, prout in ſententia declaratoria de ſuper lata cõſtare dicitur, illam in feudum dedit DD Vbaldo & Chriſtophano. filijs eiuſdẽ Comitis Antonij iunioris, vt in priuilegio aduerſariorum ſimiliter in actis exhibito, per quod inter alia apparet iuriſdictionem aduerſariorum fuiſſe limitatam, & reſtrictam ad dimidium tantũ d. Territorij, vt in dicto priuilegio tenoris vt infra videlicet.

In nomine Domini Amen Anno eiuſdẽ Domini milleſimo quingenteſimo, ſeptuageſimo octauo, indictione ſexta, tempore Pontificatus Santiſſimi D N D. Gregorij. diuina prouidentia Papæ xiij. Die vero prima menſis Februarij, actum in Ciuitate Piſauri

ſauri, ī Palatio Ducali, ſito in edib' iuxta plateam magnam, vias publicas, & alia latera, præſentibus Illuſtri Comite Fabio Landreano, & Comite Ceſare Odaſio de Vrbino, teſtibus ad infraſcripta vocatis, habitis, & rogatis. &c.

Cum ſit, quod ſuperioribus menſibus pars Caſtelli Stacciolæ, & eius Teritorij, ſuarumque pertinentiarum, bonorum, & rerum feudalium ſitarum in dioceſi Senogallienſi iuxta ſuos confines quam detinebat, & habebat Comes Antonius Maurutius Tolentinas deuoluta fuerit ad Illuſtriſſimum, & Excellentiſſimum Dominum Franciſcum Mariam Feltrium a Robore Vrbini Ducem VI Piſauri, & Senogalię, Dominum, Montisferetri, ac Durantis Comitem, Almæ, Vrbis præfectum &c. & eiuſdem Comitis Antonij pro parte dicti Caſtelli, & feudi immediate ſuperiorem, quia idem Comes Antonius non paruit iuſtis pręceptis Domini ſui, & ob eius multiplicem contumaciam, vt cauſa diligenter cognita fuit, etiam in Auditorio Excellentiæ ſuę Illuſtriſsimę declaratum, & apparet ex publicis actis, & ſententia declaratoria apud me Notarium, & Cancellarium infraſcriptum, & cum Excellentia ſua Illuſtriſsima memoria optimè teneat merita, & ſeruiita

uitia Anteceſſorum & maiorum eiuſdem Comitis Antonij. Fretuſq; quod ipſi, & ſucceſſores ſui non minora recipient, & perſpiciant in filijs ipſius Comitis Antonij Vbaldo & Christophoro, deliberauerit propterea eandē Caſtelli partem, cum ſuis pertinentijs, bonis, & rebus eodem modo, & titulo donationis concedere, quo olim totum dictum Caſtellum, cum ſuis pertinentijs conceſſum fuit, à nunquam ſatis recolēdæ memorię Franc. Maria Auo ſuo, Comitibus Nicolao, & Ioāni de Maurutijs Fratribus. Id circo idem Illuſtriſsimus, & Excellentiſſimus Dominus Franciſcus Maria Dux, & Dominus noſter hic exiſtens, ſpontè, & ex certa eius ſcientia, proprio ſuo motu, & ex plenitudine ſuæ poteſtatis, omni meliori modo, via, iure, cauſa, & forma, quibus tam communi iure, quam ex facultatibus, indultis, & priuilegijs a maximis Pontificibus ſibi, & Anteceſſoribus ſuis hactenus conceſsis, melius, efficacius, & validius poterit, aut poteſt, donauit, & donat, conceſsit, & concedit, elargituſquè eſt, & elargitur omnia, & ſingula, & quæcumque iura, quæ tam vigore ſuperius dictæ deuolutionis, & declarationis quam ex quouis alio capite, ratione, aut cauſa, habet, vel quouis modo habere poteſt in eadem parte dict

Caſtelli

Caſtelli Stacciolę, ſuarum pertinentiarum, bonorum, & rerum, agri, territorij, ſeu Curtis hominum, iurium, iuriſdictionum, & pertinentiarum, cum mero, & mixto Imperio, & gladij poteſtate, reſeruato ſibi tantum ſuperioritatis iure, & recognitionis inferius deſcriptæ ipſis Dominis Comitibus Vbaldo, & Chriſtophoro pręſentibus, ſtipulantibus, & recipientibus vna cum me Notario, vti publica perſona, &c. pro ſe ipſis, eorumque, & cuiuslibet ipſorum deſcendentibus, & hęredibus, ipſiſquè Comites Vbaldũ, & Chriſtophorum flexis genibus exiſtentes coram Excellentia ſua Illuſtriſsima de dicta parte Caſtelli Stacciolę, ſuarũ pertinentiarum, bonorum, & iurium, dicto titulo donationis, per impoſitionem pilei Capiti cuiuſcunque ipſorum pro ſe ipſis, & eorum deſcendentibus, & heredibus modo & forma quibus ſupra inueſtiuit, & inueſtit, illiſquè dictam Caſtelli Stacciolę partē ſub infeudauit, & ſub infeudat, concedens eis, & eorum deſcendentibus & heredibus in illa, illiuſquè pertinentijs, bonis, & iurib' illud idē dominium, quod Excellentia ſua Illuſtriſsima habet, nullamquè reſeruationem in ſe faciens in dicta parte Caſtelli, & ſuis pertinentijs, niſi ſuę ſuperioritatis, & pro eius recognitione præſtationis annui

cenſus

cenſus vnius paris caponorum ſecunda die menſis Februarij, qui cuiuslibet anni in perpetuum, & iuramenti fidelitatis in forma Conſtituens ſe dictus Illuſtriſſimus, & Excellentiſſimus Dominus Dux, nomine dictorum Comitũ Vbaldi, & Chriſtophoris poſſeſſionem dictæ partis dicti Caſtelli Stacciole, tenere, & poſſidere ipſorum nomine, donec de ea poſſeſſionem aprehenderint corporalem, quam aprehendendi, & accipiendi eorum propria auctoritate, & abſquè licentia alicuius Iudicis, & Curię auctoritatem, omnimodam tradidit, atque conceſſit, ac tradit & concedit, promittens iiſdẽ Comitibus Vbaldo, & Chriſtophoro, vtſupra pręſentibus, quod Excellentia ſua Illuſtriſſima eiuſquè ſucceſſores, & deſcendentes nunquam donationem hanc, inueſtituram, & ſub infeudationem reuocabũt, nec ei in aliquo contradicent, aut contraueniẽt, imò eam ſemper, & perpetuò ratam, firmam, & gratam habebunt, & ipſos Comites Vbaldum, & Chriſtophorũ, eorumq; deſcendentes, & heredes deffendere, tueri, & conſeruare in prædictis omnibus iuribus nunc vt ſupra ipſis donatis, & conceſſis, vt merita Anteceſſorum eorum, & quę de ipſis ſperantur exigunt, & amor Excellentiæ ſuæ Illuſtriſſimę in eos expoſtu-

lat

lat; concedens inſuper eiſdem Comitibus Vbaldo, & Chriſtoforo, eorumque deſcē-dentibus, & hęredibus, plenam, & liberam facultatem in perpetuum extrahendi frumentum, uinum oleum, & reliquos fruct⁹ prædiorum, & poſſeſſionū dictę partis Caſtelli Stacciole, per Statum Excellentiæ ſuę Illuſtriſſimæ ad Ciuitates, oppida, & Caſtella quęcumque, & ubilibet exiſtentia, defferendi abſque ulla ſolutione uectigalis, ſeù gabellæ, excepto dumtaxat ſi ex Statu Excellentiæ ſuæ Illuſtriſſimę per mare extraherentur, quo caſu tracta ſolui pro eis debeat, vt ab alijs exteris, ſeù forenſibus ſoluitur, & pro forenſium fructuum extractione ſolui debet; Concedens inſuper eiſdem Comitibus Vbaldo, & Chriſtoforo ipſorumquè deſcendentibus, & hęredibus immunitatem pro rebus eiuſdem partis Staciolæ, ab omnibus ueſtigalibus, gabellis, & tractis, tam poſitis, quam imponendis, nec non ab omnibus, & quibuſcumque alijs oneribus, tam realibus, quam perſonalibus ſeu mixtis, & tam ordinarijs, quam extraordinarijs, extra tamen tractā de qua ſupra; Mandans omnibus, & ſingulis Officialibus Excellentiæ Suæ ſub pena indignationis, ne ipſos Comites Vbaldum, & Chriſtoforum eorumq; deſcendētes, & hæredes quoquomodo

modo

modo, & queſito colore pro ertáctione fru mẽti, olei uini, & aliorum fructuum dictarum poſſeſſionum moleſtare præſummant, ſed libere eos extrahere permittant ſine aliqua ſolutione tractæ, niſi ea de qua ſupra, vel gabellæ, in quorum omnium fidem mihi Notario, & Cancellario inferius deſcripto, vt horum omnium publicum conficerem monumentum, vt confeci, commiſit, & rogauit, &c.

Poſtq. & in continenti coram eiſdem teſtibus, & me Notario fidem Comites Vbaldus, & Chriſtophorus volentes, vt decet, exequi ea, quæ pro eorum parte, ſecundum formam ſuperius nouæ inueſtituræ pręſtare debent Excellentiæ ſuæ Illuſtriſſimæ fidelitatis iuramentum genibus flexis vt ſupra, ambabus manibus corporaliter tactis, ſacroſanctis Euangelijs exiſtentibus coram Excellentia ſua Illuſtriſſima iurarunt, & iurant ſi iure iurando promiſerunt ſe, & eorum cuiuſlibet ipſorum, deſcendentes, & heredes Excellentiæ ſuæ Illuſtriſſimæ preſenti & pro ſe, & ſuis ſucceſſoribus recipiem & ſtipulam mihiquè Notario infraſcripto, &c. fidelitatem ſub infraſcripta forma, &c. Noi Vbaldo, & Chriſtophoro Maurutij da Tolentino Conti della Stacciola, Vaſſalli dell'Illuſtriſſimo, & Excellentiſſimo Sig.

Franceſco

Franceſco Maria Secondo, Feltrio, della Rouere, Duca Seſto d'Vrbino noſtro Signore, giuriamo ſopra queſti ſanti Euangelij de Dio, che da queſt'hora inanti fin'all'vltimo della vita noſtra' ſaremo fedeli à Sua Eccellentia Illuſtriſſima contro di ogni perſona, eccetto di Santa Chieſa, & che mai ſcientemente ſaremo in conſiglio, aiuto, ò, in fatto, che Sua Eccellentia Illuſtriſſima perda vita, ò, membro alcuno, ò, riceua offeſa alcuna nella ſua perſona, ò, ingiuria, ò, contumelia, ò, che perda honore alcuno, che l'hà hora, ò, ſia per hauer mai, & ſe ſapremo, ò intenderemo alcuno che voglia alcuna coſa delle ſopradette fare contro Sua Eccellentia Illuſtriſsima; operaremo quanto potremo, che non ſegua & l'impediremo, & non potendo impedirlo, quanto più preſtolo denunciaremo, à, Sua Eccellentia Illuſtriſsima, & le daremo contra de queſto tutto l'aiuto noſtro, & ſe per conto alcuno, occorrerà, ò, per giuſtitia che ella perda coſa alcuna di quelle, che hà, ò, che hauerà, l'aiutaremo a ricuperarla, & ricuperata, à, ritenerla, & ſe ſapremo Sua Eccellentia Illuſtriſsima voler offendere alcuno giuſtamente, & ne ſaremo generalmente, ò, particolarmente ricercati, come potremo le daremo aiuto, & ſe ci manife-

ſtarà ſecreto alcuno, quello ſenza licenza ſua non manifeſtaremo ad altri, ne faremo coſa perche ſi manifeſti, & ſopra alcun' fatto ci domandarà il noſtro conſiglio, quello le daremo nel modo, che ci parerà più vtile, & non faremo per la perſona voſtra coſa alcuna ſcientemente, che poſſa tornare ad ingiutia, ò, diſprezzo di voſtra Eccellenza Illuſtriſſima, o ſuoi ſucceſſori, &c.

Quibus ſic ſtantibus, Comes Ioannes predictus pater dictarum mearum principalium & Frater. d. Comites Antonij, & Pater dictorum Comitum Baldi, & Chriſtofani, qui poſsidebat aliud dimidium d. Territorij cum iuriſdictione illi annexa, fuit, vt pretenditur interpellatus ad preſtandum iuramentum fidelitatis, alia quæ faciendũ, ad quæ de iure, &c. qui quidem Comes Ioannes prætendens ad aliud non teneri, quam ad id quod in dicto primo prinilegio continebatur dixit velle iuriſdictionem exercere, prout antea ſui Genitores fecerũt, & ipſe fecerat, vſque ad illud tempus, quo fuit ad predicta faciendum interpellatus, & ſic princeps eundem in ſua libera poſſeſſione reliquit, quam vſque ad ipſius mortẽ pacifice, & quiete continuauit.

Defuncto poſt modum de anno 1593. ſeu alio veriori tempore. d. Comite Ioanne

Illu-

Illuſtres DD. Victoria, & Iſabella ipſius Filiæ, pro eorũ intereſſe ac Illuſtres D. Eques Santes Santius de Monte Falchio, & Illuſtris D. Eques Io. Baptiſta Fanellius de Ancona pro eorum dotibus, & alijs pecunijs pro dicto D. Comite Ioanne Solutis, poſſeſſionem dicti Territorij acceperunt, petentes in ſuper ad exercitium iuriſdictionis eidem Territorio annexe admitti, & quam d. Comes Ioannes in vita ſua habuit, & retinuit, ſaltem in illa parte Territorij, quæ indiuiſione d Comiti Ioanne obuenerat, & prodiuiſo, tempore ipſius mortis poſſidebat, & modo ipſi Illuſtres DD. Equites, ac eorum vxores poſſident, & prout etiam antiquiores de Maurutijs fecerũt vigore quæ d. Priuilegij in actis pro eorum parte producti competit.

Excipiunt Illuſtres DD. Nicola, & Horatius pronepotes. d. Comitis Ioannis, ac Illuſtres DD. Franciſcus Maria, & Petrus Paulus ob Nepotes eiuſdẽ Comitis Ioannis, dicentes. d. Illuſtres DD. Victoria, & Iſabella Filiæ. d. Comites Ioannis, eſſe tanquã ſeminas incapaces. d. Iuriſdictionis, licet ſint proximiores ipſis Maſculis, vt in infra ſcripta Albore, ſimiliter in actis producta, & iuſtificata videri poteſt.

Albor Dominorum de Mauritijs à Comite Antonio infra

Antonius Primus

Ioannes Primus — Nicolaus Primus

Antonius Secũdus — Ioannes Secũdus

Baldus Chriſtofanus — Victoria Iſabella

Nicola 2. Nicola 3. Horatius

Franciſcus Maria Petrus paulus

STantibus premiſſis, dubitatur modo; qui ſint ad exercitium iuriſdictionis præferendi in dicta portione à dictis mulieribus eorumque viris prodiuiſa cum dictis maſculis poſſeſſa.

Et pro parte Maſculorum ſcripſerunt duo Doctores danturq; cõtra dictas meas principales infra ſcripta dubia.

Copia dubiorum contra Feminas datorum.

Ex infraſcriptis fundamentis Domini Auditores dubitant aduerſus filias feminas q. Comitis Io. de Maurutiis, pratendentes admitti in feudo Caſtri Statiolæ.

ET primo, quia ipſis obſtat regula, q̄d in feudis feminæ ſuccedere non debeāt
1 Rol. conſ. 16. n. 13. lib. 30. Mozzi de feudis tit de naturalibus feudorum n.
2 101. Ceph. conſ. 258. n. 7. & multo magis ſi eſſet feudum Dignitatis, & Comitatus, vt eſſe videtur in caſu de quo agitur, idem Mozz. dicto tract. tit. de ſubſtant. ſeu requiſit. feud. nu. 83. Quod ampliat etiam ſi bona non eſsēt
3 feudalia, dummodo annexam haberent dignitatem, & Iuriſdictionem. Immo & in feudo etiam franco iſtud
4 idē procedere voluit prędictus Mozz. eod. tit. nu. 84. & 85. Maſculi enim ha-
5 bent intentionem fundatam pro ipſis ſtante regula de quà ſupra, & propterea in dubio feudum maſculinum
6 iudicandum eſſe voluerunt DD. citati

† † 3 à Ceph.

Digitized by Google

à Ceph. dicto Conſ. 258. nu. 8. & 9.
Gozad conſ. 8. nu 5. qui inquit omnes
7 fateri in feudis appellatione hęredum
non venire fęminas; ſed dũtaxat Ma-
ſculos deſcendentes, & in terminis
8 quando fęudum fuit receptum pro ſe,
& deſcendentibus, nihilominus fæmi-
nas minime eſſe comprehenſas, oſten-
dit Mozz. deſuper allegatus eod. tract.
& tit. de ſubſtant. Seu requiſiti fęud.
nu. 81. quinimo ſi fęudum eſſet habi-
tum expreſſe pro fęminis, tamen do-
9 nec extarent Maſculi non admitteren-
tur, Ceph. in ſepe citato conſ 258. nu.
15. fortius, & hæc vendicarent ſibi lo-
10 cum etiam quod fęudum proquibuſ-
cunq; hęredibus fuiſſet conceſſum, &
fęmina proximior eſſet ingradu Ceph.
dicto Conſ. 258. nu 13. iuncto 17. &
dato ſed non ceſſo eſſemus infeudo fę-
mineo, veruntamen modo non ad-
mitterentur fæminæ verum in perpe-
tuum cenſerentur excluſe, cum Ma-
11 ſculus ſemel ſucceſſerit in fęudo Zaſ.
conſ. 1. n. 7. lib. 1. Quibus addita diſpo-
ſitione Decreti excludentis fæminas
propter maſculo, videtur etiam exclu-
12 ſa fęmina à feudo Corn. cõ. 199. lib. 2.
Necquicq; obſtat ꝙ in hoc fæudo
nullum

nullum ſit præſtandum ſeruitium perſonale, quoniam de ſubſtantia feudi non eſt ſeruitium, ſed ipſa fidelitas Afflict. Deciſ. 320 n. 4 Rol. conſ. 50. nu. 8. lib. 3.

Nec minus dicatur quod conceſſio huiuſmodi non fuerit feudalis ſed potius alodialis, nam ponderentur quęſo verba illa appoſita priuilegio inueſtiture, nempe, Indubitate fidei veſtre erga nos meritum expoſcit, & quæ ſe-
14 quuntur, & conſtabit ꝙ propter fidem fuit facta conceſſio, & ſic feudalis Rol. dicto conſ. 50 ſub. nu. 8.

Nec pariter preiudicant clauſole ille inſerte in priuilegio, pro ſe ſuiſq; deſcētibus. & hæredibus cum facultate diſponēdi, quod idem eſt, ac ſi dixiſſet, &
15 quibus dederit, nam adhuc intelligitur de Maſculis, & non de fęminis ſtante ꝙ prædicta Verba, & omnia alia indeter-
16 minate prolata ad naturam feudi adaptanda ſint, quæ eſt excluſiua fæminarum Mozz. d. tit. de ſubſtant. ſeu requiſiti feud. nu. 81. & 82 Sequitur Ceph cō. 370 nn. 35. & 41. Bello. conſ. 33. nu. 50. Vulpel. de propoſition. & di-
17 ction. in Verbo quicquid nu. 20. facit etiam quia in dubio fęudū iſtud pręſumitur

ſumitur eſſe ex pacto, & prouidentia Menoc. cõ. 61. nu. 9. lib. 1. nec repugnant verba illa prægnantia cum facultate diſponendi, & cetera, quæ uidentur illud conſtituere hereditarium,
18 quia eſſet dare contradictionem, vt arguit Menoc. dicto conſ. 61. nu. 24. & ſequent. lib. 1. Satis enim eſt quod ea verba poſſint recipere aliquam aliam
19 interpretationem abſq. alteratione ipſius feudi ex pacto, & prouidentia, ſicuti erit quod abſq. licentia Domini directi Vaſallus valeat de ipſo diſponere, & hoc facere ei permittatur inter agnatos, & illos de familia Menoc. dicto conſ. 61. ſub nu. 27. Preterea reſpõderi poteſt quod clauſula iſta diſponendi pro libito voluntatis, & aliæ ſimiles minime noceant cum in execu-
20 tiuis oppoſitæ fuerint in ipſo priuilegio Menoc. dicto conſ. 61. nu. 28. & 32. multos alios referendo.

Opinio autem illorum DD. qui dixerunt fæminas admitti ad feudũ pro quo nullum venit preſtandum ſeruitium, procedit in præiudicium ipſius
21 Domini, & reſpectu illius tantum, vt, ſilicet in illius damnum admittantur, nullis tamen exiſtentibus maſculis

non

non autem in præiudicium Maſculorũ à quibus ipſe excluduntur Menoc. con. 445. lib. 5. nu. 68.

2 Loco principaliter non parũ eiſdem fæminis obſtare videtur qd cum reperiatur hoc fæudum in Statu Sereniſſimi Ducis Vrbini D. N. de neceſſitate
22 regulandum ſit ſecundam naturam principalioris feudi, tamq; eius membrum ſub capite ſuo, Caſtrenſ. conſ. 164. nu. 1. lib. 2 Dec. conſ. 389. nu. 77. Rimin. Iun. cõ 6. nu. 132. & 133. Decian. con 32. nu. 29. Clar. in §. feudum q. 32. verſ. ſcias tamen.

3 Loco quoq eis aduerſatur conſuetudo diu, & ſemper obſeruata in feudis huius Status, quæ prohibet fęminas
23 ſuccedere Thom. de Marin. de feudis tit. de feudo non habente propriam natur. feudi nu. 6. Guido Papa, q. 59. Mennoch. de pręſumptio præſumpt: 95. nu. 2 lib. 3.

4 Et licet ad ſufficientiam oſtenſum fuerit iſtud feudum hæreditarium minime dici poſſe, tamen in omni caſu ſecundum, ueriorem, & communiorem ſententiam à tali etiam feudo
24 hæreditario femine excluderẽtur Menoc. cõ. 1. lib. 1. nu. 457.

Obſer-

Obſeruantia ſubſequuta ſatis plene demonſtrauit quod hoc feudum proprium & rectum fuerit cap. 1. vbi DD. de feudi cognitione ſed Maſculi tantũ illud obtinuerunt Iuramentumq; fidelitatis prçſtiterunt. ergo.

Nec vis aliqua facienda eſt in illo Verbo donamus. quo vſus eſt Princeps in Priuilegio inueſtiture, quia in
26 feudo etiam verificatur Bero. con. 66. nu. 9. lib. 1.

5 Facit quia Comes Io. Pater ipſarum Dominarum prætendentium nõ produxit Priuilegium iam dictum, tempore debito, nec intra annum petijt inueſtituram, ut alij fecerunt, unde feudo priuatus extitit. & adagnatos deuo-
27 luit Theſau Deciſ 227. nu. 5. in qua cõtumacia perſiſtentibus dicto Domino Comite, & filialus poſt illius obitum pro annos 20 & vltra, maſculis Iuriſdictionem exercentibus ipſis fæminis ſcientibus, & patientibus, feudum proprium remanet, & illis nullum ius amplius competit. Clar in §. fendum q. 19 uerſ. ſed pone Menoch. de prçsũptio. lib. 3. præſumpt. 96. nu. 42. cum ſequ6ntibus, qui de Comuni teſtatur Natt. conſ. 564. nu. 14. Menoc. con. 1. nu. 42.

6 Dici-

6 Dicitur quod omninò videndus eſt Dec. con. 193. qui in puncto. & in terminis quaſi omnibus noſtris loqui uidetur, reſpondens fere omnibus fũdamentis, quę pro parte dictarum Dominarum allegari poſſent.

Quibus quidem dubitationibus nõ obſtantibus dicitur dictas Mulieres eſſe ad exercitiũ iuriſdictionis admittendas ex infraſcriptis.

Perilluſt.

Digitized by Google

Perilluſtres, & Excellentiſsimi Domini Dubitationes, quæ cŕa Illuſtres DD. Iſabellam, & Victoriam excitantur, ex ſequentibus tolli poſſe videtur, ita vt ipſis non ſit deneganda immiſsio, ex ijs, quæ in prioribus ſcriptis deducta fuerunt.

SI quidem dum primo opponitur de regula, quod in feudis fæminę ſuccedere uon poſſint, dicitur iſtam feudalitatē negari, quia nos uerſamur in mera, & ſimplici donatione, non autem in feudo, ut ex multis aliàs oſtendi, & primo quia cum numquam in priuilegio mētio fiat de feudo, ſed Caſtrum concedatur ſimpliciter per uerba donamus, concedimus, ex hoc arguitur conceſſionem factam fuiſſe in allodium, nō autem in feudum, ut per Doct. tunc alleg tradunt Cephal conſ. 369. nu. 48. & per tot. Intrigl de feud. q. 10. nu 3. & ſeq. Mozzi. eodē tract. tit. de accid. feud nu. 40. & cum eodem tract. in uerb ſeruitij conſueti. nu. 74.

1 Quibus non obſtant uerba illa indubitatæ fidei ueſtræ erga nos meritū expoſcit per quę feudalitatem induci dubitatur, quia imò donationem arguunt, quæ fit ob merita, ut per iſta

2 uerba donationem, non autem feudū induci

induci in puncto concludit. Cephal. d.
conſ. 369 nu 72. & tenet etiam Rolan.
indubitationibus alleg. conſ 50. nu-
mero 44. lib. 3.

Præterea dicitur etiam dictam regu
lam intelligēdam eſſe niſi aliter fuerit
in conceſſione conuentum, cum feu-
dum quæcunq; pacta recipiat, etiam
3 extranea, & quæ feudorũ naturę repu-
gnent. cap. 1 § pen. quid ſit inueſtit. &
cap. 1. de feud nō hab. propr. nat. feud.
Mozzi d tit. de accid. faud. n. 25, Intrig.
d. q. 10. nu. 35. cum alleg. per eum in
prælud d. tract. nu. 91. ideoq cũ fuerit.
hoc Inſtrumentum conceſſum cum
facultate, pro libito uoluntatis arbi-
trio diſponendi. perinde eſt, ac ſi fęmi-
4 næ expreſſe eſſent uocatę, ut in termi-
5 nis horum uerborum poſt alios tradit
Surd conſ. 384. nu. 24. uerſ. 4 cōſidero,
& ſequent & cum dicta facultas æqui
polleat clauſulę, & quibus dederis Pa-
riſ. conſ 23. nu 41. lib 1. ſicut per hanc
clauſulam poteſt feudum etiam ad ex-
traneos tranſmitti, ita etiam multo ma
6 gis ad fæminas agnatas, Pariſ. d. conſ.
23. nu. 4.. Bero. conſ. 65 nu. 64. lib 1. cũ
latè adductis per ſurd conſ. 551. nu. 19.

Quod procedit licet talis facultas in

dictis

dictis exequtionis priuilegij appoſita fuiſſet cum id non à Notario ſed ab ipſo Principe concedente factum fuit,
7 ideoq; diſponen. vt notat Angel. conſ. 254. Dec. conſ. 423. in fine cum alijs in terminis feudi, &

Nec obſtat, quod feminę ſint excluſæ, à, feudis dignitatis & Iuriſdictionalibus,
8 quia id non procedit in illis, quę Iure hereditario in Caſtro, ſeu dignitate aliqua ſuccedunt, ut poſt Alex. re-
9 ſpondit Bero d. conſ. 65. nu. 65. & vbi Princeps id etiam feminis conceſſiſſet pro ut iſtam conceſſionem etiam in fæminis procedere ſupra dixi, ut poſt alios tradit Card. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 23. tit. 4 ſub. nu 29. vbi nu.
10 30. quod imò fæminæ ex eo ſolum, quod feuda habeant Iuriſdictionem non repelluntur poſt Pariſ. conſ. 4. n. 12. lib. 1. & Purpur. conſ. 365. nu. 75.

Et ceſſat difficultas, quia cum negetur feudalitas fæminæ ſuccedunt indignitatibus, ſicut in alijs bonis allodia-
11 libus, ut poſt Alciat conſ. 4 n 43. lib. 4. declarat Card Mant. d. lib. 23. tit. 3. n. 3.

Secundum uero, & 3. obiectum, qd̄ iſtud feudum debeat regulari ſecundū naturam pōlioris feudi, & conſuetudinem

nem

nem illius ſtatus, tollitur ēt, quia iſtud in dubio locū haberet, & ubi particula re pactum, & diſpoſitio non adeſſet
12 aliàs enim attendenda non eſt natura aliorum ſeudorum, ſed illa, quam cōcedens conſiderauit. Surd.d.conſ.551. ſub. nu 2.

Quartum Concernens obſeruantiā tollitur etiā quia vltraq; illa nihil ope
13 ratur in re adeo clara Decian.reſp 7.n. 67.lib.1.ſurd.conſ.426.n 44.non ſufficit probare humōi Caſtrum ſemper à Maſculis fuiſſe poſſeſſum, cū eſſe poſſit qđ ſemper adfuerint deſcendentes Maſculi ſolummodo, non autem fæminæ ſed probandū eſt. quod non ex
14 tantibus deſcēdētib' Maſculis, ſed fæminis ille fuerint, à, tranſuerſalibus excluſæ alias enim obſeruantia non obſtat, cum illa debeat probari in ſpeciali caſu, de quo agitur Natt.conſ 575.n 15 Surd.conſ.354.n.26 & in feudo Rolan.cōſ 80 n.10 uol.1.Menoch.cōſ.54. numero 37.

Quintum Quod Comes Pater iſtarum Dñarum non petierit inueſtitu-
15 ram, non uī ēt obſtare cum illam petere non teneretur.

Tū quia ipſe erant uocatę, ut dictū eſt

eſt. Teſaur.deciſ.227.nu 2.uerſ.ad 2.

Tum quia cum aduerſarij occupa- uerint d. caſtrum non tenebatur ipſe inueſtituram, nec renouationem petere, nec Iuramentum fidelitatis preſta-
16 re, ſed tunc demum ad id tenebantur, quando illud recuperauerint, ut benedeclarat Rolan. conſ. 40. nu. 14. verſ. tertio dicitur lib. 3.

Tum ēt quia illis remedio reſtitutionis in integrum ſuccurri debet, ut poſt
17 alios cōcludit Teſaur. d. deciſ.227.n.4.

Vltra quod, cum uerſemur in allodialibus, non aūt infeudal. alia renouatio petenda nō erat ut eſt clariſſimum,
18 & prẹſupponit. Theſaur d. deciſc 227.n. 2. quatenus uult ſucceſſorem excuſari quia ignorat feudalitatem.

Vltimo dū allegat. conſ. Dec. 192. dr. nos verſari in longe diuerſis terminis ibi enim expreſſe conceſsio facta fuerat in feudum, ut dicit n. 5. uerſ. & 1.
19 dum dicitur &c. noſtra autē conceſſio eſt facta per uerba donam', & in ea ne uerbum quidem ſit de feudo, ita ut mera donatio iudicari debeat, vt fatetur idem Dec. ubi proxime, & tradit Card. Mantic. d. lib. 23. tit. 4. in fine. Quare, &c.

C. Antonius Cerrus Aduocatus.

PErilluſtres, & Excellentiſſimi Domini Iura, & Doctores contra iſtas Dominas meas principales addut, & allegat, ſi bene, ac diligenter perpendantur non obſtant eorum petitioni, loquuntur enim in puris terminis feudi, ac iuriſdictionis feudalis, in quibus terminis nos non verſamur, & ſic ipſi in valde diuerſo caſu ab hoc noſtro ſcripſerunt, quod vt clare pateat diſtinguendum, & pręmittendum opere prętium eſſe duxi.
Iuriſdictionē pluribus modis poſſe exerceri, nam aut illam quis exercet uigore
2 conceſſionis feudalis, aut uigore conceſ-
3 ſionis libere, aut uigore pręſcriptionis, quam couſuetudinem etiam dominan-
4 di appellant, iterū, & illi qui ipſam iuriſ-
5 dictionem exercent uigore conceſſionis feudalis, aut de conceſſione docent per inſtrumentum inueſtituræ propriæ, aut inpropriæ, aut deniq; per quandam quaſi inueſtituram, & quia Doctores in quolibet ex iſtis caſibus diuerſimode reſpondunt, ideo de quolibet capite iſtius diſtinctionis differendum putaui, ut cognoſ-

Digitized by Google

camus in quibus terminis uerſemur, ex
6 facto namque ius oritur, & ex qualibet etiam minima, ac breuiſſima mutatione facti, mutatur totum ius, ſic enim Excellētiſſimus D. Venantius exa duen ſcribens in illis uerbis nullā forſan diſtinctionem &c. nos facturos admonet, & bene, nam qui neſcit diſtinguere, neſcit ſoluere.

Reddeūdo igitur unde egreſſi ſumus, ut, à facilioribus initium ſumamus. Di-
7 co quod ſi de origine iuriſdictionis nō cōſtant Agnati non habent unde reſi-
8 ſtant mulierum petitioni ut diſtinguendo, ac declarando probant in puncto. Natta cons.634. n.6 uſque ad finē. Ceph. cons. 657. n. 27. uſque ad. n. 30. lib. 5. cū quo concordat Albert. Brunus cōs. 156. Bart. cōs. 189 n. 5. uers. 3. caſu, &c. & ibidē n. 6. Boer. decis. 227. n. 9. Caſtr. cons. 179. n. 1. lib. 1. in Nouiuiſ. quod eſt in antiquis cons. 163. Conſuetudo namq. priuato iuriſdictionem tribuere poteſt, &
9 ſecundum ſupradictam diſtinctionem intelligendi ſunt Doctores qui dicunt fœminas eſſe capaces iuriſdictione que re-
10 peritur in hereditate inter quos connumerantur infraſcripti Videlicet idē Alb. Brun. cons, 115. n. 1. lib. 1. & cons. 127.

col.

col. 46 uers. item diferunt ibi quia femi- ne vol. 2. Abb. in. ca. ſignificauit de reſcri pt. Alex. cõ s. 1. col. 6. & 9. & cõs. 24. col. 4. lib. 5. Gratus cons. 3. n. 10. lib. 1. Ruin. cons. 24. n. 7. & cons. 208. n. 19. vol. 1. Corn. cons. 16. in fin. Dec. con. 32. in fin & cons. 55. n. 6. Gozad. cons. 56. n. 21. Paris cons. 4. n. 12. & cons. 22. n. 5. & cons. 23. n. 14. lib. 1. Hoſtiens, & Io. Andr. in cap. dilecti de Arbitr. Socc. Iun. cons. 76. n. 48. vol. 1. & cons. 102. in fin vol. 2. Mantica, de tacitis, lib. 23. tit. 14. n. 30. Text. in cap. 1. de Nat. ſucceſſ. feud. vbi Aflict n. 77. Brunus cons. 9. n. 5. vol. 1. Molina de primo Genit. lib. 3. cap. 4. n. 14. Surd. cons. 308. n. 23 & 26. & cons. 349. n. 21. Roman. cons. 6. n. 10. vers. reſpondetur, Honded. cons. 36. n. 15. lib. 1. Purpurat cons. 367. n. 75. & alij con- cordantes, quos longũ eſſet repetere qui
21 omnes vno ore fatentur mulieres proxi miores ſuccedere in iuriſdictione quę re peritur in hereditate excluſis maſculis re motioribus.

Aut conſtat de origine Iuriſdictionis, & tunc aut de dicta origine conſtat per inſtrumẽtum inueſtituræ, aut per inſtru-
22 mentum donationis, ſeu conceſſionis libere, nam ſi de ea conſtat per inſtrumẽ

 tum

cum libere conceſſionis, & donationis res ſimiliter caret omni prorſus dificultate, vt declarat Roland, in eodē met exaduerſo allegat, cons. 50. lib. 3. Soccin. Iun. cons. 102. lib. 2. qui dicit alias ſcripſiſſe in eodem met caſu pro maſculis, ſupponens de origine iuriſdictionis conſtare per inſtrumentum inueſtiture feudalis
13 ſed reuocauit ſuam opinionem videndo quod de dicta origine coſtabat per inſtrumentum conceſſionis ac donationis libere qui quidem Soccī ſcripſit ī terminis conceſſionis factæ ab eodem Sereniſſimo Principe de Caſtro montis Belli idē probant cōmuniter omnes alij, & præſertim iufraſcripti videlicet, Paris d. cōs. 4. n. 23. lib. 1. Purpurat, cons. 367. Menoch. in eodem met exaduſo allegat cons. 1. vol. 1. cons. 191. lib. 2. & cons. 252. & 395. vol. 4. & de preſumpt. lib. 3. preſump. 91. n. 20. & cap. 96. n. 4. & 5. Bellon cons. 10. Oldrad. cons. 159. Rimin. Iun. cons. 90. Caſtr. dicto cons. 163. in antiquis, quod eſt in nouiſſ. 179. lib. 1. Crauett. cons. 662 Curt. Senior, cons. 73. & 75. vol. 2. Dec. cons. 85. n. 19. & cons. 468. n. 12. & allj infiniti, quos breuitatis cauſa ommitto, & in iſtis terminis loquendo non obſtant contrarij

quibus

quibus per eoſdem ſupra allegatos con-
14 ſulentes recte, ac ſufficienter reſpondetur, conceſſio namq. iuriſdictionis ſub certis conuentionibus facta non dicitur feudalis ſed tantum Principi ſubmiſſa cũ illa expreſſa qualitate ita vt in reliquis libera remaneat, Deci cons 360 Gregor. de Eccleſ. inter cons. feud. cons. in meo 48. Iacobut. de Franchis in feudorum prælludia in titu ſpecies feudorũ quot ſint n. 17. vbi expreſſe dicit quod ſi Princeps concedit quid quid iuris habet cenſetur donare, non in feudum dare:
15 Aut de origine iuriſdictionis conſtat per inſtrumentum inueſtiture, & tunc aut inueſtitura eſt propria, de qua habe-
16 mus per Petrum de Bella pertica de feud. tit. 3. n 6 & per Martin Deſiliman de feud. rubr. de inueſtitura à n. 217. vſq. ad n 223.

Aut illa eſt ĩ propria, quam etiam abuſiuam vocant de qua per Petrum de Ra-
17 uenna de feud. lib. 2. tit. 2. quid ſit inueſt & tit 4. de ordine inueſtiendi.

Aut deniq. erit quaſi inueſtitura de
18 qua loquitur idem Pertus de Bella pertica d. tit. 3. n. 6.

Si igitur inueſtitura fuerit abuſiua inter quas conumeratur illa per quam nullũ

reſeruatur ſeruitium Intrigliol. de feud.
19 q. 4. n. 27. Doct. in cap. 1. de feud. nõ
habent propriam naturam feudi, & tunc
aut in ea, nec etiam fuit reſeruatum iura-
20 mentum fidelitatis, aut illud reſeruatũ
fuit nam ſi nec ſeruitium, nec iuramen-
tum fidelitatis in tali inueſtitura reſerua-
tum fuit, tunc clarum eſt quod feminæ
proximiores præferuntur maſculis re-
motioribus in feudo ac iuriſdictione ex
hac inueſtitura acquiſit, vt diſtinguendo
& conciliando opiniones contrarias de-
clarat Fachineus Cõtrouerſiar. lib 7. cap.
39. & Dec. exaduerſo allegat. ita ſemeti-
pſum declarat in cons. 85. n. 6. 136. cons.
193. Natt. cons. 216. n. 15. Rom. Sing.
180 Hip. de Marſi. Sing. 411. Ciar. in §,
feudum queſt. 73. vers. vlterius quero
& vers. quod ſi feudum Intrigl. de feud.
cent. 2. art. 2. n. 43. Mantica de tacitis &c.
lib. 23. tit. 16. n. 15. 34. & 36. Petrus de
Gregor. de feud. par. 5. queſt. 7. n. 16.
Schrader. de feud. p. 7. cap. 2. n. 4. vers.
decimo quarto hec concl. Arronſſental.
de feud. cap. 7. concl. 33. ſub n. 25. vers.
caſu vero, &c.

Sed ſi iuramentũ fidelitatis reſeruatũ
fuit, tunc aut fuit reſeruatum iuramentũ
21 quod continetur ſub noua forma fideli

tatis

tatis, aut iuramentum ſimplex primo ca
ſu procedit opinio eorum qui tenent
contra mulieres, ſecundo vero caſu eorũ
qui pro feminis concludunt quos refert,
& ſequitur, Fachin. Controuerſiar. d. lib.
7. cap. 39. & alij ſupra relat.

Aut vero de origine iuriſdictionis con
ſtat per quaſi inueſtituram quæ fit domi
22 no iubente coram paribus curie, vt quis
poſſeſſionem feudi nanciſcatur, Clar. in
§. feudum q. 15. & tunc aut Dominus di
23 cit vade, & poſſide, & iure feudi, & erit
feudum, in quo regulariter maſculi pre-
feruntur mulieribus aut non addit illa
verba, & tunc nõ dicitur feudum ſed ſim
24 plex, & libera conceſſio, quæ nec dice-
retur alterata ſi poſtmodum quis poſſi-
deret nomine feudi de voluntate eiuſdẽ
domini, cum nihilominus remaneat pu
ra, & libera conceſſio, Alex. Rauden. de
Analog. &c. lib. 1. cap. 21. n. 79. Petr. de
Rauen. de feud. tit. 25. quib᷒ modis feud.
conſtituantur lib. 1. & conſequenter mu
lieres proximiores excludunt in hoc ma
25 ſculos remotiores, vt diximus in caſu,
in quo de origine iuriſdictionis coſtat
per inſtumentum pure, ac ſimplicis con
ceſſionis, ſiue donationis.

Aut denique de origine iuriſdictionis

24 coſtat

coſtat per inſtumentum inueſtituræ pro-
priæ, & tunc regulariter ſecundum con-
26 ſuetudines feudorum maſculi agnati
etiam remotiores præferuntur feminis
etiam agnatis, ac proximioribus, & in
iſtis terminis loquuntur, Ceph. Roland.
Moz. Dec. & omnes alij, qui contra al-
legantur, vt infra in magis ſpecifica reſ-
ponſione ad motiua contra dictas meas
dominas principales data clariſſime oſtē-
dam etiam per eoſdē met Doctores qui
contra nos allegantur, & in eiſdem met
locis nunc aliquid de fallentijs, ad hanc
regulā addam, & limitat pri. regula præ-
dicta vbi tale feudum originem à femi-
nis traxit, Melech. Palaez de Maioratu. p.
27 1. queſt. 51. n. 17. ſicut etiam vbi aliter
28 ad eorum fauorem eſſet alteratum Prin-
29 ceps namq. qui non recognoſcit ſupe-
riorem, & eſt vti Rex in Stato ſuo poteſt
ne dum ab initio feudum concedere fe-
minis ſed illud quoque ad eorum fauo-
rem poſtmodum alterare, Martin. de Si-
liman. ī vſibus feudorū, rubr. qb' modis
feud dari poſſ. n. 33. Natta, qui ponit dif-
ferentiam in feudo conceſſo à Principe,
& in eo, quod datur à Prelato in cōs. 467.
n. 11. poteſt enim tunc tale feudum alte-
rari per pactum, Petr. de Rauen. de feud.
lib.

30 lib. 2. tit. 3. per quos fiat inueſtitura ſ
nullam autem, & adeſt inter cons. feud.
cons. 40. n. 6. & 8. ver. his premiſſis.

2 Limitatur dicta regula in feudo con-
ditionato Franc. Cur. Iun. de feud. p. 3.
principal. n. 34. Intrigliol. de feud. q. 25
31 n. 12 Alex. cons. 9. col. 2. ver. non ob-
ſtat, vol. 5. Dec. cons. 208. col. 3. & illud
32 dicitur feudum conditionatum, quod
datum fuit pro ſeruitio, quod poteſt per
feminas adimpleri, Mãtica de tacitis &c.
lib. 23. tit. 15. & 40.

3 Limitatur regula in feudo heredita-
rio ſecundum veriorem opinionẽ, quã
33 limitationem dicunt procedere, dumo
do in inueſtitura non apponatur clauſu
la ſaluo iure feudi, & fidelitatis, nam ſi
34 dicta clauſula apponetur, tunc feminæ
etiam à feudo hereditario dicerentur ex-
cluſe, & in iſtis terminis loqũtur Docto-
res contra hanc limitationem, allegati
ita in puncto declarat Menoch. exad-
uerſo allegat in cons. 61. n. 7. vol. 4 Io:
Tomas de Marinis de genere, & qualitat,
feudorum tit. 5. de feud. heredit. n. 13. 19.
& 27. Scrader. de feud. p. 2. cap. 3. n. 19.

Et hoc feudum hereditarium ſine di-
cta clauſula difert ab alijs feudis heredita
35 rijs habentibus in inueſtitura d. clauſu-
lam.

lam pluribus modis, &c.

Primo quia venit in petitione heredi-tatis, ac reſtitutione fideicomiſſi vniuer-
36 ſalis, idem Io. Tomas de Marinis de gen. & quali. feud. d. tit. 5. n. 37. & 38. Petrus de Greg. de conceſſ. feudorum p. 2. q. 10. n. 22. 30. 31. & 34. & ſic ab hoc feudo excluduntur agnati qui non ſunt
37 heredes vltimi morientis, idem Io. Tomas quo ſupra n. 288. & 299. Ceph. ex ad uerſo alleg. in cõs. 487. à n. 10. vſq. ad n. 36 vol. 4. & cons. 665. n. 15. vol. 5. vbi licet in feudo recto videatur concludere con-
38 tra feminas in feudo autem hoc hereditario ſecus tenet ſicut, & in omni materia indifferenti vt n. 52. & 57. eo cons. 665. Scrader. de feud. p. 7. cap. 2. n. 19. text eſt in l. ſi quis inueſtitus C. de inceſtus nup. dicitur enim hoc feudum pars
39 hereditatis, & in eo ſucceditur ſicut in alijs bonis hereditarijs idẽ Scrader quo ſupra cap. 5. n. 44. Ceph. d. cons. 665. n. 16 17 18. vol. 5.

2 Quia in hoc veniunt feminæ vnà cũ maſculis Intrigl de feud. q. 50. n. 18. Scrader. de feud. p. 7. cap. 2. n. 44. præ-
40 ſertim ſi in inueſtitura non fuit appoſita clauſula pro ſe, & deſcendentibus maſculis, Natta cons. 128. n. 3. ver. quia cum

ſuppor-

ſupportatione, & cons. 130. n. 4. ver. nõ
obtat quod ſcribit &c. ibiq; iura &c. nam
appellatione deſcẽdentium in hoc feu-
42 do veniunt feminæ licet ſi eſſet appoſi-
ta d. clauſula, ſaluo iure feudi, & fideli-
tatis non venirent Melech. Palaez de ma
iorat. p. 2. q. 6. n. 25. & 86. ſicut etiam ve-
nirent feminæ appellatione heredum du
43 modo inueſtitura non ſit appoſita clau-
ſula, quod viuat iure francorum Petr. de
Gregor. de feud. p. 6. q. 4. n. 3. 4. 5. & 6.
3 Quia poteſt alienari, & ex eo transfer-
tur dominium ex ſolo conſtituto idem
44 Intrigliol. vbi ſupra n. 60. præſertim ſi
in inueſtitura ſit data alienandi facultas,
quæ licet in feudo recto expiret morte
vaſſalli in hoc tamen feudo talis facultas
tranſit ad heredes, Intrigliol. de feud. q.
51. n. 146. & 147.
4 Principaliter limitatur regula in feudo
conceſſo ſine dimiuntione Intrigl. de fe-
45 ud. cent. 2. art. 2. n. 312. Decian. cons 58
vol. 2. quod eſſe videtur omne feudum
46 alienabile, idem Intrigl. de feud. q. 50.
n. 123. 138. 142. & 197. Schrader. de fe-
ud. p. 7. cap. 2. n. 13. vbi hoc ampliat etiã
in tacita conceſſione alienationis, idem
47 Schrader. quo ſupra cap. 3. n. 4. Manti
ca de tacit. &c. lib. 23. tit. 21.

Non

Non obſtant, qui dicunt hoc non pro-
cedere in præiuditium agnatorum maſ-
48 culorum ſed tantum in præiuditium
ipſius domini, cuius opinionis fuit Dec.
in exaduerſo allegat cõs. 193. quia de hac
49 Decij opinione non eſſe curandum ait.
Roland. cons. 3. vol. 1. n. 63. & ſeq. &
conſ. 42. in fin, vbi dicit opinionem hãc
eſſe falſiſſimam.

Item quia opinio prædicta in omnem
50 euentum non procederet niſi contra
feminas non agnatas, vt declarat idem
Roland. cons. 79. in fin. vol. 2.

Item quia retenta etiam d. opinione
Decij illam tamen procederet ſolum vbi
licentiæ alienandi adderentur illa verba
51 ſecundum naturã recti feudi. Mantica
de tacitis &c. d. lib. 23. tit. 23. ſub n. 6. ver.
Aduerte &c. quia ſine d. clauſula feudũ
52 hoc tranſiret ad quemlibet extraneum,
Crauet. cons 256. n. 4. Roland. cons. 1.
n. 70 lib. pri. vbi expreſſe dicit hoc caſu
53 illud tranſire ad fæminas, quia ſapit na-
turam allodij Bald. in cap. 1 & ibi Afflict.
54 n. 8. de feud non habent propriam na-
turam feudi, Oldrad. cons. 19. col. 4. vers.
ſed nunc &c. vol. Gramat. dec. 103.
n. 227. Decian. cons. 58. n. 33. vol. 2. & in
ſpetie de feudo conceſſo cũ illa clauſula,

& quid

55 & quid quid placuerit &c. loquitur .
Gregor. de Eccleſ. inter cons. feud. 48.
5 Principaliter limitatur ſupradicta regu
56 la in feudo remuneratorio, vt alias in
alio meo deduxi, cui addo Dec. cons. 58.
& 269. col. 1 & ſic Dec. exaduerſo allega.
tus in caſu noſtro aliud ſentit.
6 Limitatur etiam ſupradicta regula in
omni feudo de generāte quia æquipara-
57 tur feudo hereditario, Io. Tomas de Ma
rinis de feud. tit. 30. n. 3. Gramatic. decis.
103. n. 28. 129. & 130. dic ergo de hoc feudo
quod de feudo hereditario diximus &c.
7 Limitatur regula in quo vis feudo cō
ceſſo ſub locutione vniuerſali, quia tunc
58 exclnduntur notiſſimi termini feudi
Bald. ī cap. 1. §. fin de noua forma fide-
litat. & ſic ex veriori veniunt feminæ
59 Port. lib. 2. concl. 41. vers. Itē veniunt
&c. Gozad. in caus. Mont Ferrat. cons.
8. n. 36. & ſeq Crauett. cons. 256. col.
60 pen. vers. Hic tamen, & pro indubitata
concl. tenet Hippol. Riminald. cons. 36
n. 20. & cons. 65. n. 19.
Limitatur d. regula in feudo iuſto præ
8 tio empto, Natta cons 216. n. 3. in quo
61 heredes vltimi morientis etiam ab inte-
ſtato ſuccedunt, idem Natta quo ſupra.
n. 7. Roman. cons. 367 n, 12. Dec. cons.

208

208. col. 3. cons. 269. n. 4. cons. 424. n. 14
Paris cons. 3. n. 38. & ſeq. vol. 1. commune dicit Clar. in §. feudum q. 73. verſ. ſed quid in feudo empto.

9 Limitatur regula in feudo de proprio allodio, Schrader. de feud. p. 3. cap. 4.
62 n. 54. nam in iure quòd Princeps habet
63 in tali teritorio ſuccedunt feminæ proximiores exclusis maſculis remotioribus cap. 1. & ibi Aluarot. de eo qui ſibi, & ſuis heredibus &c. Iacobin a San. Giorg. in verſ. fæminis n. 12. & memini legiſſe exemplum de caſtro fabricato in bonis allodialibus, ut eſt palatium quod in pri-
64 uilegio fortilitium appellant quod rè uera fuit ædificatum à Maurutijs in proprijs bonis allodialibus merito &c.

10 Limitatur d. regula in feudo, quod datur a quolibet Principe Chriſtiano per
65 ea, quæ dicunt de feudo Eccleſiaſtico propter identitatem rationis, quam refert Menoch. exaduerſo allegat in côs. 65. n. 30. uol. 1. Ozas. dec. 27. n. 17.

Alias quoq. multas poſſem addere limitationes, quas omitto, quia re uerà (ut dixi) nos non uerſamur circa feudũ, nec in terminis d. regulæ, & ſic non egemus fallentijs, has uolui recenſere ad ſatarictatem, & ut aduerſarij uideant quòd

etiam

etiam ſi eſſemus in feudo non potuiſſent
obtinere.

Et quod re uera non ſimus in feudo,
ſed in primo capite diſtinctionis ſupra-
poſite ultra prędicta placeat etiam
conſiderare priuilegium pro parte mu-
lierum productum, in illis uerbis uideli-
66 cet. Vobis commitibus, Nicolao, & Io
anne fratribus, filijs q. Comitis Antonij,
& in illis prout uos, & anteceſſores ueſtri
feciſtis, quos ſcimus fuiſſe ueros, & legi-
timos dominos &c. ex quibus clare con
ſtat, quòd iuriſdictio, de qua agitur non
incipit à dicto priuilegio, dirigũtur enim
verba ipſius priuilegij Comiti Nicolao,
& Ioanni, eoſq. vocat comites, & filios
etiam q. Comits Antonij appellat. ergo
clariſſime patet, quod ipſi domini de Ma
urutijs ante d. priuilegium erant Comi-
tes, & domini d. teritorij, ac iuriſdictio-
nis, quòd magis âperte oſtendũt alia uer-
67 ba: Quos ſcimus fuiſſe ueros, & legiti-
68 mos Dominos, & illa alia ſcilicet. Pro-
ut uos, & genitores ueſtri feciſtis, ad
Bart. in extrauagant. ad reprimendum
in verbo prout. n. 2. & dixi alias tenuiſſe
Rot. Rom. me quoq. aduocante in cau-
ſa Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi de Ga-
etanis cum enſinis annis proxime ela-

pſis

pſis, unde aduc ſumus in caſu, in quo de
origine iuriſdictionis non conſtat, & ſic
in primo capite diſtinctionis.

Ni igitur mirum, ſi iuſtiſſimus, ac pru-
dentiſſimus Dux in d. priuilegio nihil in
ſpecię ī feudauit ſeu dōauit ſed iura tātū,
quę habebat, vel habere poterat cōceſſit,
reſeruata in ipſis iuribus donatis, ſeu cō-
ceſſis dum taxat ſuperioritate, non enim
in aliquo præiudicare actionibus, ac Do-
minio ipſorū Dominorū Comitum de
quorū origine non apparebat ſed eos in
eorum primeua libertate relinquere vo-
luit, vt in alio meo tetigi, & probāt Dec.
69 d. cons. 360. & Greg. de Eccleſ. inter cōſ.
feudal. 48.

Sed quatenus etiam à d. priuilegio ha-
buiſſet originem iuriſdictio prædicta,
quod iam falſiſſimum eſſe oſtendimus
nihilhominus quis ſani Iudicij erit qui
audeat affirmare ipſum priuilegium ha-
bere naturam inueſtiturę feudalis potius
quam libere conceſſionis ponderentur
quæſo verba priuilegij, & ea, quæ tradit
70 Menoch. in exaduerſo allegat. cons. pri.
vol. 1. & Roland. in exaduerſo allegat.
cons. 50 lib. 3. & apparebit in quibus ter-
minis nos verſemur, & cuius naturę ſit
hec noſtra conceſſio, conſiderentnr etiā

verba

verba quibus vtitur Princeps , quando intelligit in feudare de quibus uerbis cõſtat in priuilegio aduerſariorum , & ex
71 ipſa difformi priuilegiorum forma, difformem quoq. apparebit diſpoſitionis, & conceſſionis ſubſtantia,vt bene declarat. Dec. cons. 468.

Sed dato ex abundanti, quod ex d. priuilegio conſtaret de origine inriſdictionis, & quod ab eo initium haberet , ac etiam quod feudalis fuiſſet ipſa cõceſſio, quis audebit concludere in qua ſpeciæ fe udi nos re ipſa verſemur, cum nec etiam in forttoribus terminis, vbi ſcilicet de recognitionibus feudalibus conſtabat pö-
72 tuerit hoc firmari, vt notant Natt. d. cons. 634. Menoch. in d. exauerſo allegat. cons. 1. Roland. in d. auerſo allegat. cons. 50. & alli cõcordantes ſupra relati.

Qua igitnr dubietate ſtante pro mulie-
73 ribus iudicandum eſſe dixerũt Intrigliol. de feud. cent. 2. art. 2. n. 434. Schrader. de feud. p. 1. q. 6. n. 21. & 22. & p. 8. q. 2. n. 33. Decian. cons 124. n. 125. lib. 1. & cons. 58. n. 53. vol 2. Surd. cons 407. n. 17.

Et eo magis quod fuit pro parte ipſarum mulierum intentatum iudiciũ me-
74 re poſſeſſorinm. Ceph. in exauorſo allegat. cons. 258. ſub n. 20. uers. Nec mo-

 uet &c

uet &c. Roland. cons. 2. col. 4 volu. 5. Curt. Iun. cons. 41. n. 108. vol. 1 Dec. cons. 423. ſub n. 14. vers. Immo in quibuſcunq &c Intrigliol. de feud. cent. 2. art. 2. n. 434. Bellon. cons. 10. in princip. vers. Et ſi dicat Petrus de Rauenna de feud. lib. 2. tit. 25. §. inter filiam ſi de feud. fuerit comtraners. & adeſt cons. 1. inter cons. Montis Ferra. hoc idem probans n. 50. merito &c.

Et licet ex prædictis dicantur ſublata omnia, quæ fuerunt adducta contra dd. meas principales, nihilominus ad abundantiorem cautelam omnibus motiuis, ac Authoribus contra eaſdem factis, & allegatis particulariter, & magis in ſpecie reſpondendo dicitur, &

Primo non obſtare regulam, per quã feminas in feudo non ſuccedere aiunt, quia dd. pro ea allegati loquuntur quando agitur de feudo recto, de quo conſtet
75 per inſtrumentum inueſtituræ propriæ, & vbi etiam non concurerent aliquæ ex fallentijs ad ipſam regulam poſitis, vt ſupra late probauimus.

Et quia pro dicta regula aduerſarij adducunt in ſpecie Roland Mozz. & Ceph. bonũ erit nũc videre an ipſi met. Rolãd Mozz. & Ceph. concurrant cum autoribus

bus pro mulieribus allegati in caſu no-
ſtro, vel potius contrarium ſentiat, &

Quo ad Roland. quod ipſe concurrat
in caſu noſtro cum opinione Doctorũ
76 pro feminis tenentium, probat idem in
exaduerſo allegat. cons. 50. lib. 3. vers.
His non obſtantibus vſque ad finem, vbi
77 ſe declarando oſtendit differẽtiam, quæ
eſt inter caſum, de quo ipſe loquitur in
cons. 16. quod adducitur pro regula, &
caſum pro quo etiam exaduerſo allega-
tur in d. cons. 50 in quo aduerſarij male
78 ſe fundant, cum Roland. ibidem eorum
opinionem reprobet licet eam recenſeat
pro ratione dubitandi, ideo videatur to-
tum conſil, nam non niſi tota lege &c. &
ſic Roland. optime probat intentionem
iſtarum mulierum, etiam in locis exad-
uerſo allegatis

Quo vero ad Mozzium idem dicitur,
quia, & ipſe quoq. facit differentiam in-
79 ter casũ & casũ nã ĩ tit. de Naturabili feu-
dorum, in 4. vers. Amplia &c. expreſſe
dicit, quod poteſt quis habere Marchio-
natum non iure feudi, ſed tit donationis,
quo caſu non diſſentit ab alijs dicẽtibus,
80 tunc conſuetudines feudorum non pro
cedere, ſed ſtandum eſſe diſpoſitioni iu-
ris communis, & eſt ratio quia in hoc ca

81 ſu nulla reperitur expreſſa deciſio in di-
ctis conſuetudinibus, merito ad ius com-
mune recurritur, vt per eundem Mozz:
vbi ſupra ſub n. 73. vers. Fallit ſecundo,
&c. de iure autem communi in bonis, ac
dignitatibus ſic donatis, proximiores
82 etiam feminæ remotiores maſculos ex-
cludere non ambigitur, vt ſupra proba-
uimus, & probat idem Mozz. in exad-
uerſo allegat. loco, in quo cum ipſe alle-
83 get Menoch. qui pro mulieribus clare
probat, & Doctores ſint intelligendi ſe-
cundum iura, quæ allegant, meritò dice-
mus idem Mozz. expreſſe pro mulieri-
bvs probare.

Quibus accedat, quod cum Mozz. di-
cat in nouo feudo filias fæminas vnius
84 fratris excludere maſculos alterius pro-
pter illam vniuerſalem rationē, quæ eſt
85 quod quilibet præſumatur voluiſſe ſuis
heredib᷒ prouidere, vt per eundē Mozz.
quo ſupra n. 102. & quod feudum hoc
ex diuiſione naturam noui feudi accepe-
rit, ut infra probabimus, meritò Mozz.
rectè probat fæminas in portione Comi-
86 tis Ioannis maſculos excludere uidean-
tur queſo, quæ inferius dico in uerſiculo
pręterea &c. aduertendum quoq. eſt &c.
vbi recte probo, quod in feudo diuiſo fę-
minæ

minæ proximiores maſculos remotiores excludunt.

Quæ opinio Mozz tanto magis procedeit in caſu noſtro, quia in priuilegio fit mentio de heredibus, & ſic feudum uide-
87 tur mere hereditarium de quo iudicatur ſicut de alijs bonis hereditarijs, & allodialibus, vt per eundem Mozz. quo ſupra n. 109. vers. Sed in feudo hereditario &c. & dixit quoq. n. 88.

Nec etiam recedit Mozz. ab opinione eorum, qui tenent iuriſdictionem non præſumi feudalem, niſi concurrant con-
88 iecturæ, quę ceſant in caſu noſtro, in quo Comes Ioannes, & ſui anteceſſores iuriſdictionem libere exercuerunt ſine aliqua oneris, ſeu iuramenti pręſtatione, & ſic Mozz. rectè probat intentionem noſtram, vt in d. tit. n. 144.

Cephalus autem, ne dum in terminis quęſtionis noſtrę pro feminis cõcludit, ſed etiam in fortiorious terminis, ubi ſcilicet de iuriſdictionis origine conſtaret
89 per inſtrumentum inueſtiturę feudalis, dummodo in ea, uel nullam appareat reſeruatum ſeruitium, vel tale, quod poſſit etiã per feminas adimpleri, vt in cons. 151. n. 22. vſq. ad n. 34. vol. 4.

Et licet in hoc non deſint, qui teneant contrarium, dicentes fæminas non ex eo

ſolum excludi, quia non puſſunt domi- no ſeruire, ſed ex alijs multis rationibus nihilominus idem Ceph. eis reſponden- do dicit, eam tantum eſſe cauſam finalē qua feminæ à feudo excluduntur, quod ſcilicet non poſſunt dominio ſeruire in eo, pro quo datum ſit feudum, alias ve-
90 rò cauſas excluſionis mulierum impul- ſiuas appellat, & ſic de illis non eſſe cu- randum ait vt per eundem quo ſupra d. n. 22. vſq. ad 34. videre eſt.

Et melius, ac magis in puncto probat
91 idem Ceph. pro iſtis mulierieribus in cons. 560. ſub n. 5. vers. Veruntamen prę dictis minime obſtātibus &c. & n. 35. & 36 vbi contrarijs obiectionibus reſpondet vol. 4. & in cons. 307. à n. 66. vſq ad n. 73. vbi declarat, quando priuilegium
92 poſſit dici feudale, & quando donatio ſimplex, & cons. 369. à n. 48. vſq. ad n 147. & cons. 361 389. à n. 7. vſq. ad finē vol. 3. vbi recte pro mulieribus, contra- rijs etiam reſpondendo concludit, & ſic Ceph. qui in vuo tantum conſilio allega tur contra iſtas feminas in infinitis allijs conſilijs pro eis facit, immò etiam in d. cons. pro maſculis allegato pro mulieri- bus probat, quando vel de iuriſdictione
93 nō cōſtat uel Princeps uſus fuit uerbo do

namus

namus, vel agitur de poſſeſſorio, vt in caſu noſtro, & ſic Mozz. Roland. & Ceph. etiam in locis pro maſculis allegat, probant pro fœminis, qualitate facti bene cognita, & perſpecta, nam, vt aliàs dicebamus ex qualibet etiã minima, ac breuiſ-
94 ſima mutatione facti, mutatur totũ ius.
Et conſequenter ampliatio, quæ fit cõtra iſtas mulieres de feudo bonorum allodialium, cui annexa ſit iuriſdictio quam tamen declarant non procedere
95 de conſuetudine, Clar. in §. feudum q. 73. uers. Sed quero ibi ſed tamen &c. & Mozz d. n 83. exaduerſo allegat ſicut, & illa, quæ fit de feudo franco, nõ procedit ĩ ſupradictis terminis, ĩ qb' vel de ori-
96 gine nõ cõſtat uel de sĩplici, ac pura donatione apparet, ut declarãt Rol. ĩ d. exaduerſo allegãt. cons 50 & melius Soccĩ. Iun. d. cons. 102. lib. 2. q (ut dixi) loquitur de teritorio, ac conceſſione eiuſdem Principis, & ſequitur Mozz. quo ſupra n. 48. & Ceph. in d. cons. 560.
Non obſtat, quod appellatione heredis non ueniant niſi maſculi, pro qua opinione allegat Gozad. cons. 8. n. 5. & Cephal d. cons. 258. n. 8. & 9. quia eorum opinioni reſpondetur, ut ad proxima illã ſcilicet non procedere ubi ſumus in do-

97 natione, vel vbi de iuriſdictionis origine non conſtat, vt declarant idē Gozad. cons. 7. ſub n. 13. in fine, & ibidem n. 14. & Cphal. in cons. 307. 361. 369. & 389. vol 3. & probauimus ſupra in tertia limitatione ad regulam per diſtinctionem ibidem factam.

Non obſtat, quod donec extant maſculi fæmine non ſucedunt in feudo, &
98 quod cum ſucceſſerint ſemel maſculi, feminæ perpetuo excludātur pro qua opinione allegatur Ceph. d. cons 258.

Quia reſpōdetur vt ſupra, quod Ceph. loquitur ī feudo de quo cōſtet per inſtrumentū inueſtituræ propiræ ſecus vbi nō
99 coſtat de origine, vel coſtat de donatione pura, vt per eundem Ceph. d. cons. 560. n. 35. & 36. vol. 4. & d. cons. 307. cum alijs ſupra allegat. Corn. cons. 16. in fin vol. 1.

Item reſpondetur, quod etiam ſi eſſemus in feudo, nihilominus concluſio non procederet in caſu noſtro, quia illa intelligitur de maſculis in pari gradu Ma
100 lech. Palaez de Maiorat. p. 2. q. 6. n. 27. & ſic intelligendum eſſe Statutum, & cōſequenter Decretum Sereniſſimi annuit
101 idem quo ſupra q. 7. n. 4. quod āpliat innepote ex filia deficientibus fratre, & fratrum

102 fratrum filijs, quia tunc feminæ proximiores excludunt maſculos remotiures omni dubio procul Melech. vbi ſupra p. 4. q. 24 n. 3. Petr. de Gregor. de feud. p. 4. n. 8. & 33. ibi quam Diu maſculus ſupereſt in eodem gradu Corn. cons. 16. in fin. uol. 1. Cephal. d. cons 560. & 307.

Prætcrea aduertendum quoq. eſt in caſu noſtro ad aliud fundamentum valde notandum Videlicet., Quod teritoriũ de quo agitur fuit, & eſt vt aliàs dicebã inter Comitem Ioannem, & Nicolaum diuiſum, & pro diuiſo modo poſ-
103 ſidetur, quo fit, vt in portione obuenta Comiti Ioanni filiæ excludant agnatos ex linea Comitis Nicolai Cephal. cons. 468. à n. 55. vſq. ad n. 66. & 67. ex ipſa namq. diuiſione recipit quaſi
104 quedam; nouam naturã excluſiuam deſcendentes ex linea fratris diuidentis etiam feudum Natta cons. 22. & ſic iſte mulieres in totum debent admitti.
105 in locum eorum Paris in portione teritorij in diuerſione patri obuenta faciunt notat per Caſtr. cons. 191, col. 1. & cõs. 300. poſt. princp. vol. 2. Curt in tratt. de feud. q. 3. principali in princip. n: 25. Blanc. in Epithom. feudorum

rum

rum lib. 3. cap. 1. n. 18. vers. Sic ego ibi ſecus ſi eſſet nouum &c. Ozas. dec. 23. n. 30. & 33. vers. Sexto pro ſorore &c. Rimin. Sen. cons. 259. n. 33. vol. 2. Quæ omnia à forriori procedunt in caſu noſtro, in quo iſtę feminæ teritorium hoc habent commune cum eorũ maritis qui ſunt opulenti, & ad ſeruiendum Principi aptiſſimi, quo caſu etiã
106 in feudo proprio ſunt admittende Fulgos. cons Montis Ferrat. 4. Paris. cõs. 4. n. 26. idem cons. 22. & 23. n. 34. & ſeq. Dec. cons. 498. n. 24. Decian. cõs.
107 58. n. 40. qui quidem mariti cum ſint maſculi neſcio quomodo in teritorio ab eis legitime poſſeſſo non debeant exercere iuriſdictionem ipſi teritorio anexam, nam quod ad ipſos non inuenio principium difficultatis, & licet potuiſſet dubitari, an teritoriũ ad eos tranſitorium eſſet cum tamen non negetur illud eſſe diuiſibile, & alie
108 nabile per clauſulam, & quid quid pro libito voluntatis &c. & pro tali tunc ab aduerſarij, & ab ipſis fæminis, ac eorum maritis etiam iuſſo Principis poſſideatur ceſſat penitus omne ſcrupulum, meritò poſſet deturbata etiam iuriſdictione contra

iſtos

iſtos ſuos affines agere. quod magis vrbane, vt decet inter coniunctos procedendo, ſub ſilentio tranſit.

Non obſtat, quod dicitur de feudo, pro quo nullum preſtatur ſeruitiũ ex mẽte Roland. in d. cons. 50. vol. 3. & Affliɑ. dec. 320. n. 4. nã vltra quod, vt ſepius dixi nos non ſumus in feudo,
109 quod probat etiam idem Affliɑ. dec. 129. n. 1. & 3. dec. 140. Eſt etiam aduertendũ, quod vt alias ſupra dicebam Roland. exauerſo allegat. licet hoc dicat in rationibus dubitandi, contrariũ tamen concludit in eodem met cons. Videatur igitur Roland. vſq. ad fin. d. cons. exaduerſo allegat. quia nos id dicimus, quod ipſe fatetur. videatur etiã Ceph. d. cons. 560. cum alijs concordantibus à me ſupra relatis, qui huic obiectioni recte reſpondent.

Ad id autem quod ex mente eiuſdem Rolãd. in d. cons. 50. dicitur nos uer-
110 ſari in feudo, ex quo in priuilegio ſit mentio de fide. Reſpondetur, vt ad proxima, ideo videatur Roland. & alij, qui huic etiã obiectioni in indiuiduo, ac bene reſpondent ad eos namq. breuitatis gratia me remitto, ſatis enim eſt quod ipſi met DD. qui in hoc exaduerſo alle-

ſo allegatur contrarium deffendant, non enim omne, quod datur pro fide eſt feudum, quia poteſt etiam propter fidem donari, vt Roland. & alij etiam exaduerſo allegat. dicunt ideo inanis videtur hec obiectio, aliud enim eſt iurare fidelitatem, aliud, quod Princeps donet propter fidem, quis enim vnquam infideli donauit. & cum fides sẽper in donatione preſumatur ſequeretur, ut omnis donatio eſſet feudum, quod abſurdum eſt dicere ideo Rolãd. in exaduerſo allegat. cons. 10. contrarium defendit licet ſic dixerit in rationibus dubitandi.

Ad id uero, quod dictur clauſulas pregnantes poſitas in priuilegio pro parte mulierum exibito eſſe ad naturam
111 feudi ad àptandas. Reſpondetur quod Mozz. Ceph. Bellod. & Vulpel. pro hac parte allegari, id declarant procedere quando dictę clauſæ ſunt poſitæ in inſtrumento inueſtituræ recti feudi
112 cum ſequantur naturam actus, cui adęrent, ut dicunt etiam de iuramẽto, ſed dictæ clauſulæ in caſu noſtro reperiuntur in inſtrumento puræ, ac ſimplicis iurium donationis, meritò ad naturã
113 donationis, ne ſequatur repugnantia

adaptari

adaptari debent, & ſic Mozz. Cephal. Bellon. & Vlpel. retorquentur etiam in hoc in contrarium, nam Mozz. ut uidere eſt in exaeuerſo allegato tit. de ſubſtantia, ſeu requiſitis feudornm. n. 81. & 82. allegat Menoch. in cons. 1. uol. 1. qui quidem Menoch. ita decla-
114 rãdo pro feminis, cõcludit ſic Mozz. qui ſecundum Menoch. eſt intelligendus pro feminis probat, idem dicitur
115. de Ceph. ut uidere eſt per eum in cõs. 151. à n. 22. uſq. ad n. 34. uol. 2. ſicut etiam de allegat. cons. Belloni, qui ſi-
116 militer in caſu noſtro probat pro fæminis ubi Princeps utitur uerbo, donamus, nam tunc clauſulæ prægnantes non ad naturam recti feudi, ſed donationis neceſſario adaptari debent, vt videre eſt per eundẽ Bellon. cõs. 10. Sicut etiã dicitur de Vlpell. dũ præſuponit in loco exaduerſo allegat. clauſulas prædictas reperiri in inſtrnmento inueſtituræ feudalis, ideo intelligen-
117 das eſſe ſecundum ſubiectam materiã bene aſſerit ita in caſu noſtro, cum reperiatur in inſtrumento donationis intelligendas eſſe ſecundum naturã do-
118 nationis, non negat allegat. Vlpell. Ceph. in cons. 37. n. 35. & 41. Sed male,

le, quia debuit allegare ipſum n. 34.
119 vbi ſolum dicit, quod pactus veſtitur coherentia contractus, ergo Vlpell. & Ceph. hic probãt intentionem noſtrã cũ dictę clauſulæ coherẽãt donationi.

Non oaſtat, quod dicitur nos verſari circa feudũ, ex pacto, & ꝓuidentia, quia iam probauimus nos non verſari in aliquo feudo, ſed in iuriſdictione, de cuius origine non coſtat, & in inſtrumento donationis, ſeu ceſſionis iurium quorumcumq. quomodolibet donanti competentium &c. vltra quod, nec etiam ſi eſſemus in feudo ex pacto, &
120 prouidentia, ſuccederetur ſimpliciter iure feudi in caſu noſtro, ſed potius iure particularis conuentionis, & ſuccedere volens opoorteret, quod eſſet he-
121 res illius, de cuius hereditate agitur. Natta cons. 159. & 659. n. 14. & ſeq. & Menoch. qui hic exaduerſo allegatur contrarium tenet in caſu noſtro, vt in d. cons. 1. vol. 1. per tot uideri poterit merito &c.

Non obſtat, quod ſi uerba pregnantia non adaptentur feudo implicetur contradictio, quia hoc argumentum retorquetur in contrarium, nam ſicut clauſulæ ille poſitę in inſtrumento in-

ueſtituræ

122 ueſtituræ feudalis implicarent contradictionem, ſi feudi naturam egrederentur, & alterarent, ita cum reperiantur in inſtrumento pure, ac ſimplicis donationis implicarent contradictionem, ſi naturam donationis egrederentur, & alterarent, ita declarant Menoch. & alij, quos ſupplicatur uideri 1 locis ſuperius allegat.

Non obſtat, quod iuriſdictio exerceatur in teritorio comprahenſo in fra limina teritorij, & Status Sereniſſimi quia huic obiectioni reſpondent optime Boſſ in ſua prat. tit. de Principe n. 242. Albert. Brun. cons. 156. Bellon. cons. 10. Menoch. & alij ſupra relati, dicentes quod conjectura iſta, quæ ſumitur
123 ex qualitate loci, ceſſat ubi coſtat, uel de preſcriptione iuriſdictionis, uel de donatione per probationes probatas, ita declant Roland. & Caſtr. exaduerſo allegat. ideo ultra prædicti uideātur etiam Caſtr. cons. 179. n. 1. lib. 1. in nouis quod eſt in antiquis con. 163. uideatur etiam Dec. qui ſimiliter exaduerſo allegat. cons. 468. 588. item, & Rimin. Iun. qui ſimiliter allegatur cō tra videatur in cons. 65. n. 19. & 20. vol. 1. Decian. in cōs. 124. n. 125. vol.

1. &

1. & cons. 58. n. 53. vol. 2. ex quibus
huic obiectioni recte reſpondetur.
Nec ex eo ſolum, quod Princeps donat
iura, quæ habet, vel habere poteſt pro-
batur aliquid datum, uel donatum in
ſpecie, quod ideo debeat, & poſſit re-
124 gulari ſecundum naturam principalis
feudi, ut bene aduertunt, & declarant
Petr. de bella Pertica de feud. tit. 14.
quo iure petatur feudũ n. 10. Albert.
Brun. cons. 127. col. 23. uers. Item nõ
obſtat in uers. dicẽtes quod ſi Rex &c.
Natta cons. 313. Boſſ & alij ſupra cita
ti, & dixi in alio meo in uers. Argui-
tur quia &c.
Non obſtat, quod dicitur licentiam alie-
nandi non præiudicare agnatis, ſed do-
mino tantum directo, præſertim ſi re-
125 peritur in uerbis executiuis, qia huic
obiectioni, idem Menoch. exaduerſo
allegat. recte reſpondit in eodem cõs.
1. uol. 1. & Gozad. qui ſimiliter pro
hac opinione allegatur, non ſolum
hoc non dicit, ſed aſſerit feminas tunc
admitti ſalua tantum gradus proroga-
126 tiua, ut uidere eſt in cons. 7. ſub n. 13.
& 14.
Non obſtat allegata conſuetudo, quam
dicunt uigere in Statu Sereniſſimi qđ
ſcilicet

ſcilicet feminæ excludãtur à maſculis
127 in feudorum ſucceſſione, quia iam di
ximus nos non uerſari circa feudum,
vt bene aduertunt Natta d. cons. 634.
& Menoch. d. cons. 1. cum alijs con-
cordantibus, qui regulam prędictam
procedere tãtum in feudo recto, & de
cuius origine coſtet per inſtrumentũ
inueſtituræ ꝓpriæ recte ꝓbãt Ideo &c.
Non obſtat prętenſa obſeruantia ſub ſe-
cuta, nam argumentum, quod ab ea
ſumitur retorquetur in contrarium.
128 quia vſq. ad mortem Comitis Ioannis
& vſq. modo in portione teritorij, de
quo agitur exercuerunt Comites præ-
dicti iuriſdictionē libere nullo vnquã
iuramento, vel quid aliud prę ſtito, &
nulla etiam vnquam inueſtitura facta,
ſeu renouata.
Nec renouatio,& ſic factum ad verſario-
rum in aliquo nocere debet heredibus
Comitis Ioannis in eorum portione,
129 vt probant Natta,& Menoch. quo ſu-
pra, & Roland. in d. exaduerſo allegat
cons. 50. lib. 3. Immo Gid. Papa, qui ſi
militer exaduerſo allegat. in caſu no-
ſtro tenet cõtrarium, dum dicit feuda,
130 quo ad ius ſuccedendi eſſe hodie redu-
cta ad inſtar bonorum patrimonialiũ,
C vt vi-

vt videre eſt in ipſius. q. 59. n. 2. quæ
concluſio bene adaptatur caſui noſtro
in quo reuera teritorium de cuius iu-
riſdictione agitur bona omnia patri-
monialia, & alodialia i ſe continet, & i
illis mulieres ſucceſſerunt, vt in alijs
bonis patrimonialibus, & allodialibus
131 ſic, & in iuriſdictione ipſis bonis anne-
xa ſuccedere debent, ita in puncto de-
clarat Schrader. de feud. p. 3. cap. 4. n.
54. Iuncta p. 7. cap. 72. cum alijs ſupra
relatis in 9. limitatione ad regulam,
nam tunc ceſſant omnes præſumptio-
nes feudi, vt dicit Io: Thomas de Ma-
rinis in exaduerſo allegat. tract. de fe-
ud. tit. 30. n. 31. & Menoch. de præ-
ſumpt. 91. vbi cõcludit pro mulieribus.

Non obſtat, quod verbũ donamus con-
ueniat etiam feudo; quia hoc eſt ve-
132 rum, ſi adhereat verb. & in feudamus,
& reperiatur in inſtrumento inueſtitu-
ræ feudalis ſecus ſi nõ adhereat dicto
verbo, & reperiatur in inſtrumento
donationis puræ, ac ſimplis, ita decla-
rat Roland. in d. exaduerſo allegat.
cons. 50. lib. 3. item etiam dicunt
omnes alij ſupra in ſecundo capite di-
ſtinctionis allegat.

Non obſtat, quod Comes Ioannes non
produ-

produxerit priuilegium tempore debito, & quod ideo priuatus dicatur iu-
133 re ſuo, vt per Theſaur. allegata exaduerſo dec. 227. quia reſpõdetur, quod edictum de producendis priuilegijs, loquitur de poſſidentibus feuda ſeu iu-
134 riſdictionem feudalem, & non compræhendit illos, qui alio tit. iuriſdictionem poſſident, immo etiam ſi quis poſſideat iure feudi, ſi in inſtrumento
135 inueſtituræ non fuit reſeruatum iuramentum fidelitatis non tenetur priuilegium producere, nec aliquam renouationẽ petere Iacob⁹ de Ardizon. in ſua ſumma in vſibus feudorũ. cap. 75. & Theſaur. qui exaduerſo allegat. facit differentiam inter priuilegium, de quo ipſe loquitur, & hunc noſtrũ
136 in quo aſſerit comprehendi feminas illas, quę maſculos remotiores excludere, vt in eius dec. 146. n. 8. cui concordant (vt dixi) Menoch. Ceph. Dec. & alij pro mulieribus allegat.

Item reſpondetur, quod ad hoc, vt contumacia d. Comitis Ioannis iſtis mulieribus præiudicaret opus erat declara-
137 tione, ac ſententia condemnatotia ante mortem ipſius Comitis Ioannis Laurentius de Siluan de feud. recognit. q. 22.

c 2 Prę-

Præterea talis exceptio non competeret aduerſarijs, ſed Principi, idem Lau-
138 renz. quo ſupra q. 24. & 87. qui poſſet in omnem euentum, etiam, quod eſ-
139 ſemus in feudo illud iſtis mulieribus reconcedere Ceph. cōs. 657. n. 32. vol. 5. Petrus de Rauen. de feud. tit. 24. quę feud. ad feminas pertineant lib. 1. quod de equitate dicitur obſeruari in filiab⁹
140 Comitis præmortui, vt in cons. 1. inter Cons. Montis Ferrat & Paris cons. 4. n. 34. & 44. Soccin. Iun. cons. 76. n. 121 vol. 1. Decian. cōs. 58. vol. 2. Bald. cap. 1. §. hoc quoq. quę feud. ad filias pertineant Franc. Curt Iun de feud. p. 3. princip. in. 4. vers. adde &c.

Et hoc tanto magis, quod iſtę filię Comitis Ioannis habent viros, ac filios maſculos numero, ætate, facultatibu s, & aſpectu aptiſſimos ad ſeruiendum Principi, quo caſu ſunt etiam alijs pre-
141 ferendæ. Paris de Puteo, de Sindicatu §. dicitur autem ſindicatus &c. Iacobutius de Franc. in prelud. feudorum in tit. ſpecies feudorū quot ſint n. 51.

Nec poſſent in hoc agnati de Principe cō queri, quia vbi in priuilegio adeſt clauſula illa, & qd qd pro libito volūtatis placuerit faciendum, tunc etiam quod

agerctur

142 ageretur de feudo cum ex tali clauſula feudum dicatur poſitum in arbitrio vaſalli agnati. Nihil poſſunt pretendere, Mantica de tacitis &c. lib. 23. tit. 21.

Non obſtat quod feminę permiſerint agnatos maſculos poſſidere iuriſdictio
143 uem per viginti annos, & ſic videatur eorum iuri renunciatum, quia reſpõdetur hoc eſſe in facto falſiſſimum quandoquidem mortuo Comite Ioãne eorum patre petierunt poni in locum ſuum, producentes coram Sereniſſimo: hoc idem priuilegium iſtantes, vt modo iſtant pro eius obſeruantia, vt coſtat ex actis per aduerſariorũ confeſſionem, dum petunt, vt ab iſtis feminis reficiantur expreſſe propter prætenſam deſertionem inſtantiæ nõ aduertentes, quod coram ſupremo Principe, cauſa nunquam deſeritur.

Et ex his ſublata dicitur etiam alia obiectio, que fiebat contra iſtas mulieres, quod ſcilicet non petierint nouam in-
144 ueſtituram, vltra quod ſi illa fuiſſet in caſu noſtro neceſſariã ex quo in parte Comitis Ioannis, nec aduerſarij illã
145 potierunt feudũ prętenſum eſſet Principi, apertum nam aduerſariorum priuilegiũ, vt dicebamus eſt reſtrictũ ad dimidiũ teteritorij

ritorij, merito eo vti non poſſunt, & ſic ipſi quoq. eſſent eorũ iure priuati, cũ nec ipſi petierint de parte Comitis Ioãnis aliquã inueſtituram, vnde Cephal. in conſ. 657. n. 33. & 37. lib. 5. probat contra iſtos maſculos, & ſic Princeps poterit hãc iuriſdictionẽ iſtis fœminis,
146 ac eorum maritis, & filijs concedere per ea quę ſupra deduximus.

Inſuper aduertendũ eſt, quod iſti agnati ex alio nihil poſſunt pretendere in iuriſdictione, ac teritorio poſſeſſo à Comite Ioanne, & poſtmodũ ab iſtis mulieribus, cũ nihil in actis produxerit, quod eis prodeſſe poſſit ad excluſionẽ feminarũ, nam aut volunt vti priuilegio ab ipſis feminis producto, & in eo
147 ſe fundare nõ poſſunt cũ eorũ author fuerit omni iure ab illo proueniẽti per Principẽ priuatus, vt coſtat inſtrumẽto inueſtiunrę, p eorũ parte producto aut vero vti volũt d. priuilegio ab ipſis exhibito, & ex ipſius lectura apparet, quod iuriſdictio fuit illis reſtricta ad dimidium territorij, & ſic in alio dimi-
148 dio obſtat eis exceptio carentię actionis, & conſequenter poteſt dici vobis non intereſt quid fiat de hoc teritorio, & iuriſdictione, de quibus eſtis per

petuo

petuo excluſi,& cōſequēter iſtę feminę ſiuè de iure ſiue ex gratia Principis
149 illud cum ſua iuriſdictione poſſidere debent, ſicut eorum pater fecit.

Vltimo non obſtat cons. Dec. 193. quod pro ſexto fundamento cōtra iſtas mulieres adducitur qnodq. dicitur eſſe
150 omnino videndū nam vltra ꝙ Decius reprobatur in d. cons. à Rolād. in cōs. 3. n. 36. & ſeq. vol. 1. & cons. 42 in fine, vbi dicit opinionē iſtā Decij falſiſſimā & cōs. 79. ī fine vol. 2. vbi, vt alias dicebā idē Rol. diſtinguit inter fęminā nō agnatā & agnatā; Eſt etiā aduertēdū
151 ꝙ idē Deci declarat opinionē ſuā non procedere in caſu noſtro immo in eo cōcurit cū opinione Oldrad. qui ꝓbat ꝓ feminis, ut uidere eſt in eodē exaduerſo allegat. cons. 193. ſub n. 5. uerſiculo nō obſtat &c. ubi ponit hæc formalia uerba Videlicet allegati in contrariū haberēt locū, quādo dictū eſſet donamus, prout loquitur Oldrad. &c. hec ſunt formalia uerba Decij. in d. exaduerſo allegat. cōs. ergo Dec. in d. cons. probat pro feminis cū in eorū piuilegio dictū ſit donamus, concedimus & elargimur, ideo, & pro ultimo
152 quoq. fundamento ipſorū mulierum.

Videatur

Videatur omnino idem Dec. in cõs. 468.
ubi loquitur in magis proprijs terminis caſus noſtri, & omnibus obiectionibus contra feminas factis reſpondet, & ex his, & quia etiam in dubbio
153 ut dixi pro mulieribus eſſet iudicandum concludo &c.

Ceſar Tibaldeſchus. I. V. D. & cauſe huius Aduoc.

Ego Fr. Hiacinthus M. Arditius de Piſauro in Conuentu Sancti Dominici eiuſdem Ciuitatis Lector primus, ex comiſſione Admodum R. P. Frater Io: Vincentii Regbetii de Tabia Sancti Officii Vicarii, diligenter perlegi ſupra poſitas allegationes in iure, nihilq. in illis inueni, quod ſit contra Sanctiſsima fidem, vel regulas Indicis.

Ego F. Hiacintus M. qui ſupra manu propria.

Stante atteſtatione ſupradicti, conceditur, vt in priſſi pomit.

F. Io. Vincentius Regbetus Vic. Inquiſi. Piſauri.

Die XV. Februarii. M. D C. X V.

ANT 1318627